

Democratisch Socialisten '70

HOOFDBESTUUR

Secr.: Postbus 3889
1001 AR Amsterdam
Tel. : 020-64 40 40

Amsterdam, 26 januari 1981

EMBARGO tot vrijdagavond 30-1-81, 20.00 uur.

OPENINGSWOORD PARTIJVOORZITTER ZEGER HARTOG, VERKIEZINGSCONGRES VRIJDAGAVOND

30 januari 1981

te
Arnhem

Partijgenoten,

'Morgen is Nu' is de titel van ons Verkiezingsprogramma. Ik meen dat de commissie, die dit Verkiezingsprogramma heeft voorbereid, geen treffender titel had kunnen bedenken. In deze drie woorden, immers, heeft men zeer terecht gevat het centrale kenmerk van DS'70, zoals het de afgelopen jaren steeds als richtlijn voor het beleid is geweest n.l.: nu durven beslissen om de situatie van morgen wezenlijk te beïnvloeden, d.w.z. koerskeuzes durven maken en geen voortdurende brandbluspolitiek.

Dat dit vandaag de dag moet vereist kan men van allerlei zijden horen, maar bij de realisatie, de omzetting, de vertaling in het keuzes durven maken, daaraan ontbreekt het en heeft ook dit kabinet CDA-VVD het aflaten weten.

Onze fractievoorzitter Ruid Nijhof heeft dit in een onlangs verschenen artikel in 'Civis Mundi' o.a. genoemd: 'Rekenmeesterig inplaats van visie' en 'het kabinet van de ideeënarmoede'. Dat is de grote teleurstelling in dit kabinet geworden, ondanks de puin-ruim-mentaliteit van de VVD. Een ontbreken aan visie, aan moed om fundamentele wijzigingen in het beleid aan te brengen.

Bij velen is in toenemende mate zeer grote zorg te constateren ten aanzien van de huidige sociaal-economische ontwikkeling. De werkloosheids cijfers gaan elke maand met sprongen omhoog. Veel ernstiger is echter daarbij te moeten constateren, dat dit kabinet nog geen enkele greep op de ontwikkelingen heeft kunnen krijgen. Of is de doorwerking van het

voorgaande kabinet Den Uyl zo ernstig dat dit daardoor tot de onmogelijkheden heeft behoord. Een uiterst deskundig iemand als Prof. Halberstadt heeft n.l. gezegd - zo las ik onlangs - dat de effecten van een beleid pas na 10 jaar zichtbaar worden. Nou, dan staat ons nog wat te wachten. De gigantische stijgingen van de overheidsuitgaven onder het kabinet Den Uyl, hebben het evenwicht volledig verstoord, zoals nu nog voortdurend blijkt. Want niets is moeilijker dan terugdringen. Een tweede kabinet Den Uyl zou, alleen daarom al, katastrofaal zijn voor Nederland. Maar niet alleen om het sociaal-economisch beleid. De huidige discussie binnen de PvdA met betrekking tot onze westerse defensie, en onze Nederlandse bijdrage daarin, geven duidelijk aan in welke richting deze partij zich stap voor stap beweegt, natuurlijk zal men een compromis bereik- ken, want de partij heeft een zodanige kaderarmoede dat een alternatief voor Den Uyl niet aanwezig is, zo hebben we kunnen horen. Maar het bereikte compromis zal weer een stap dicht- er zijn bij een zich volledig losmaken van de NAVO, want daar is het uiteindelijk bij de toenemende krachten in deze partij om begonnen en geen Den Uyl zal dit meer kunnen stoppen, hooguit vertragen.

Het is dan ook veelzeggend als men aan een compromis denkt in de geest van nu niet geheel, dan in 1985 volledig.

Maar ook het CDA geeft in haar verkiezingsprogramma alle ruimte voor de zgn. atoom-pacifisten. Een verder radicalisering van het CDA is duidelijk voorhanden, temeer omdat Lubbers onlangs duidelijk maakte dat hij eventuele eenzijdige stappen van Nederland voor vermindering van de kernbewapening niet uitsluit. Voeg daar nog aan toe een partij als D'66 met een volstrekt onduidelijke visie t.a.v. het defensiebeleid.

Een regeringscombinatie PvdA - CDA - D'66 zou in deze dan ook de weg vrij maken voor een isolering van Nederland binnen de NAVO-defensie.

DS'70 zal zich daar met kracht tegen verzetten.

Partijgenoten, in de komende verkiezingsstrijd gaat het daarom om uiterst fundamentele zaken, die richting bepalend zullen zijn voor de nationale en internationale positie van Nederland in de nog resterende jaren van deze eeuw.

Daarom vraagt de komende verkiezingsstrijd een totale inzet van elk DS'70-lid en elke DS'70-sympathisant. En die zijn er in toenemende mate! We lossen de huidige sociaal-economische vraagstukken niet meer op met

Liberaal of socialistische visies, die in de vorige eeuw richting bepalend waren.

'Morgen is Nu' stelt dat DS'70 streeft naar een sociale democratie, waarin persoonlijke verantwoordelijkheid, verdraagzaamheid en gemeenschapsgevoel centraal staan. Geladen begrippen, maar elk in zich aangevend fundamenteel voor onze samenleving. Is het niet zo dat de persoonlijke verantwoordelijkheid de laatste jaren ernstig is teruggedrongen en is de alomvattende verzorgingsstaat hier niet schuldig aan. Hoe sterk is nog het medeverantwoordelijk zijn voor bedrijf, school en samenleving in z'n totaliteit. Is het, Sta op je rechten, niet veel sterker geaccentueerd dan: weet wat je plichten zijn.

De discussie rond het gegarandeerde minimum-inkomen heeft bepaald niet arbeidsmotiverend en stimulerend gewerkt. De verzorgingsstaat heeft een klimaat geschapen, waarin geen problemen meer passen.

Instanties en professionals hebben de problemen op te lossen. De overheid heeft te zorgen dat alles binnen bereik is.

Maar, partijgenoten, is het niet een opgave voor de mens om te leren leven met de problemen. Gaat het er niet om de mens te leren zelf in deze actief te zijn, zelf de hindernissen te nemen i.p.v. de hobbels weg te nemen. Bereid te zijn bij te dragen aan dat gene, waar men zelf profijt van heeft. Het profijtbeginsel is dat genoemd. In de politiek wordt dat telkens weer weggemoffeld. Het profijtbeginsel heeft een veel indringender betekenis dan dat men meer voor z'n voetbal- of concertkaartje meer zou moeten betalen. Het profijtbeginsel heeft in wezen ook te maken met een mobilisering van particulier initiatief en dus met een afbreken van allerlei ambtelijke- en administratieve blokkades, die dit particulier initiatief belemmeren. Het profijtbeginsel past binnen de totale filosofie van DS'70 omdat DS'70 streeft naar het behoud van de eigen identiteit van de mens zich uitdrukkend in zijn eigen mogelijkheid tot kiezen, tot handelen, zijn vrijheid van denken en doen. Zijn mensenrechten. Geen enkele twijfel mag er bestaan als het gaat om aantasting van deze mensenrechten. Ons verkiezingsprogramma stelt in deze dat naast de handhaving van de wereldvrede de fundamentele rechten van de mens uitgangspunt van beleid zijn. Het is noodzakelijk te onderkennen dat er groepen in onze samenleving zijn, die de mond vol hebben over hun rechten, maar in werkelijkheid door hun acties, hun oproepen van geweld, de fundamentele mensenrechten aantasten.

Anarchisme geeft de doodsteek aan de mensenrechten. Daarom zijn deze ontwikkelingen volstrekt niet te tolereren en is elke overheid, die in deze niet voldoende krachtadig optreedt, mede een bedreiging van onze democratie en de politieke partij, die niet zich scherp van deze ontwikkelingen distantiëert, evenzo.

De politieke moed ontbreekt veelal om besluiten te nemen. Onze samenleving is in de zeventiger jaren doordrenkt van democratisering.

We hebben scholen, instituten en bedrijven dood gedemocratiseerd omdat besluitvorming dikwijls werd opgedragen aan mensen, die over onvoldoende kennis en informatie beschikten en een achterban, die niet bereid was te delegeren en vertrouwen te schenken. Veel van die vertenwoordigers kunnen zich dan ook alleen maar handhaven door hun verbaal geweld. In de politiek kan daar nog aan toegevoegd worden 'de mooie jongens' als electoraal trekken.

Partijgenoten, een verkiezingsprogramma is geen glamourverhaal. Een verkiezingsprogramma is er ook niet om na de verkiezingen in de kast te zetten. Een verkiezingsprogramma is een werkprogramma voor de komende jaren. Vanavond en morgen stellen we dat programma definitief vast. Morgenavond kunnen we zeggen: Nederlandse kiezers op basis van dit document zullen wij als DS'70 de koers bepalen. Daar gaan we ons van nu af aan voor inzetten en is mijn vaste overtuiging dat we geen roepende in de woestijn zullen zijn omdat het Nederlandse kiezersvolk de huidige situatie, met z'n besluiteloosheid, met z'n interne verdeeldheid bij de grote politieke stromingen, niet langer wenst te accepteren. De PvdA-en CDA-structuren en verhalen zijn ondermijnd door de kretologie van activisten in deze partijen of om het in CDA-stijl te zeggen: 'Een huis wat tegen zichzelf verdeeld is zal niet bestaan'.

Over D'66 behoeft niet veel te worden gezegd. De hulleluja-curve is al omgebogen en zal in donderende vaart naar beneden gaan omdat de Nederlandse kiezer doorzien heeft dat de koppelverkoop PvdA-S'66 kiezersbedrog is, slechts gecamoufleerd door milieuvriendelijke woorden uitgesproken door nieuwe vrijgestelden en daar is in de huidige situatie met 330.000 werklozen geen behoefte meer aan. Keiharde onderkenning van de realiteit met daarop gestoelde besluitvorming is nu geboden.

Het Nederlandse volk, partijgenoten, heeft nieuwe impulzen nodig m.n. vanuit de politiek. DS'70 kan die impuls zijn. DS'70 zal die impuls geven.

En hiermee verklaar ik dit verkiezingscongres voor geopend.

AANVULLING OP HET OPENINGSWOORD VAN DE VOORZITTER ZEGER HARTOG VRIJDAGAVOND

30 januari 1981

Met toenemende spanning volgen we de ontwikkeling van de Labour-party in Engeland.

Roy Jenkins en zijn medestanders, die genoeg krijgen van de ruk naar links van Labour.

De ontwikkeling in Engeland continueert de ontwikkeling, die andere arbeiderspartijen in Europa in de afgelopen jaren al zijn gegaan.

De PvdA ging die weg al 10 jaar geleden. Het is daarom dan ook, dat DS'70 in de afgelopen jaren contact heeft onderhouden met andere Sociaal-Democratische partijen in Europa. Ik denk in deze aan de Luxemburgse Sociaal-Democratische partij, aan de Spaanse Federation Social-Democrata, aan de Portugese Sociaal-Democratische Partij, maar ook aan de contacten, die het afgelopen jaar door ons zijn gelegd met de in ballingschap levende Bulgaarse Sociaal-Democratische partij en middels deze met nog een tweetal andere Oost-Europese Sociaal-Democratische partijen.

Het initiatief is met elkaar genomen om nog dit voorjaar te komen tot de oprichting van een Sociaal-Democratische-Internationale.

En ik ben er trots op, partijgenoten, te mogen zeggen, dat vanuit deze in ballingschap levende Oost-Europese Sociaal-Democratische partijen juist het contact met DS'70 is gezocht, omdat deze partij vanaf het begin van zijn bestaan zich wezenlijk heeft ingezet voor een Sociaal en Democratisch beleid zowel nationaal als internationaal.